

Animal Connection AC

by Arlette Caenen

Inmiddels vervroegd teruggekeerd uit Nepal wil ik jullie toch een update geven van hetgeen er in Nepal is gebeurd. Naast de verschrikkelijke aardbeving wil ik toch ook de mooie momenten van die dag met jullie delen ...

Mijn verblijf in Nepal krijgt op zaterdag 25 april een andere wending en wordt verkort met 3 weken. De geplande trekking samen met mijn man naar het Everest Base Camp gaat helaas niet door. Ik vlieg op 29 april vanuit Kathmandu terug naar huis. Aan een mooie en onvergetelijke tijd bij Street Dog Care komt abrupt een einde.

Toch wil ik jullie graag informeren over het "Rabies Camp", een grote hondsdolheid vaccinatie campagne, die gepland was voor het weekend van 25 en 26 april. Het is een campagne die ieder jaar plaatsvindt en welke belangrijk is voor zowel mens als dier. In Nepal komt hondsdolheid voor en omdat mens en dier dicht bij elkaar leven is het belangrijk dat de honden daartegen gevaccineerd worden.

Zaterdagmorgen 25 april verzamelen zich de vrijwilligers, waaronder ook vele Nepalezen, in het Street Dog Care centrum. Ongeveer 20 personen staan klaar voor het Rabies Camp 2015. 4 groepen worden samengesteld, bestaande uit:

- een veterinaire technician (een soort dierenartsassistent(in)), welke de vaccinatie zet;
- een hondenvanger;
- een assistent(in), welke de hond van een teken voorziet, zodat we weten dat deze gevaccineerd is;
- een fotograaf, elke hond wordt gefotografeerd en gedocumenteerd;
- een drager met allerlei materiaal, waaronder flyers met informatie over hondsdolheid voor de belangstellenden in het Engels en Nepalees, hondenkoekjes (zeer belangrijk ;-)), spuiten, flesjes met vaccinatiemiddel enz.

Iedere groep krijgt een gebied toegedeeld dat afgezocht dient te worden naar straathonden. Ik ben zeer benieuwd hoe alles in zijn werk zal gaan en vooral hoe we de honden vangen en vaccineren. We hebben wat tijd nodig, zodat ieder weet wat hij moet doen en hoe de afloop is van het inenten, maar als we eenmaal doorhebben wie wat doet, zijn we een perfect op elkaar ingespeeld team!

Ik lok de hond met koekjes, praten, aaien en probeer hem/haar dan snel vast te pakken, zodat Kamala de spuit kan zetten, daarna wordt meteen met rode verf een streep op de rug gespoten (het kenmerk dat de hond gevaccineerd is), Hilke maakt snel een foto en Jacques deelt de flyers uit. Sonam maakt de spuiten klaar en helpt mee de moeilijke honden te vangen.

Zo lopen we onze route en hebben binnen zeer korte tijd heel wat vaccinatieflesjes leeg. Dan komt het moment dat de wereld voor ons stilstaat, of liever gezegd, beweegt en schudt. Gelukkig zijn we met ons groepje dicht bij elkaar als om 11.56 uur de aarde niet meer stopt met schudden. Alles om ons heen beweegt, gebouwen, wegen, bomen, alles! Op het moment zelf realiseer ik me niet echt wat eraan de hand is. Voor mijn gevoel duurt het eeuwig, het bewegen houdt niet op. Het is een aardbeving met 7,8 op de schaal van Richter die 90 seconden duurt!

Wij begeven ons na de beving naar een open plek en zien wat er om ons heen is gebeurd en wat er beschadigd is, muurtjes zijn ingestort, een fiets met groenten ligt op de grond, scheuren en omgevallen muren bij het tempelcomplex van Pashupatinath, overal zitten groepjes mensen op straat bij elkaar, een grote groep apen komt uit het nabij gelegen bos gelopen en weet niet waarnaartoe te gaan.

De sfeer is zeer vreemd en niet te omschrijven of uit te drukken.

Wij wachten een tijd en voelen een aantal hevige naschokken. Na ongeveer een uur zetten we onze vaccinaties voort. Heel wat honden worden, ook na de aardbeving, nog door ons gevaccineerd, maar de vele naschokken brengen ons toch terug naar het SDC centrum. Al met al hebben we 101 honden gevaccineerd. Het doel 500 honden van een hondsdolheid vaccinatie te voorzien is niet gerealiseerd (ongeveer 350). Het enige dat telde is dat iedereen gezond en zonder lichamelijk letsel terugkeerde naar het centrum en zo was het gelukkig ook!

Voor mij komt het bewust worden van hetgeen wat is gebeurd die dag pas 's avonds, dan hoor wat nieuws en zie wat er allemaal is gebeurd die middag, hoeveel er is vernietigd, hoeveel mensen er gestorven zijn, hoeveel er dakloos zijn, hoeveel gewonden. Ongelooflijk! Het land, het leven ligt stil, winkels zijn gesloten, er is geen water, voedsel en dergelijke te koop, geen elektriciteit, geen telefoonverbinding, geen wifi (via internet is toch het meeste contact met thuis). Gelukkig kan ik via SMS mijn man, familie en enkele vrienden informeren dat alles in orde is met mij.

De vele naschokken, die bijna elke 2 uur zijn, zorgen ervoor dat ik de eerste nacht buiten slaap. In goed gezelschap van een hond aan mijn voeteneind kom ik de nacht door. Zondag 26 april besluit ik dat ik zo snel mogelijk naar huis wil. Het thuisfront zet alles op alles, zodat ik op 29 april een ticket terug naar huis heb, waar ik zeer dankbaar voor ben.

De paar dagen die ik nog in Kathmandu ben zijn vreemd, niet meer zoals het geweest is. Met veel pijn en moeite neem ik afscheid van het Street Dog Care team en alle honden, wat zal ik ze missen!

Met zeer gemengde gevoelens stap ik in het vliegtuig, enerzijds blij, gezond en wel naar huis te kunnen gaan en anderzijds vele lieve mensen en honden achter te laten in het verwoeste en vol leed zijnde Nepal.

Een dubbel gevoel dat me lange tijd zal achtervolgen.

Laten we Nepal, de mensen, de dieren en alle levende wezens die er wonen niet vergeten!

Please take a moment to send love and healing energies to Nepal !

Danyabad (dank jullie wel)

Arlette

Kat krijgt vaccinatie

Het resultaat van een dag vaccineren